

3 Cena numeru
centy w Krakowie, Podgórze
i na prowincyi.

PRENUMERATA

Wiosną w Krakowie 1 K. 50 h. (już z dostawą do domu)
na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal. —
Prenumerata za granicą 1 mkr. 50 l. 2 tr. 1 r.
JEDYNYCH BEZPŁATNIE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISMA NA WSZYST-
KICH DROGACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

na wiersza pełną 16 hal., za każdy następny raz 12 hal.
drobne ogłoszenia po 4 hal. od wiersza (minimum
60 hal.). Nadesłane za wiersz pełny 50 hal., spody za
kadej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tytuł
inzeraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hupczyński.
Administracja „Nowin”: ul. Wiślna L. 2,
otwarta od godziny 8 rano do godziny 8 wieczorem

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokołowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2.
Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

PREMIUM dla Szan. abonentów „Nowin”:

Każdy, kto na rok złoży prenumeratę (w kwocie 18 K i prenumeratę za grudzień w kwocie 1 K 50) otrzyma zaraz bezpłatnie jako premię cenną książkę, wybraną spośród najświeższych nowości obecnego sezonu, kosztującą 3—5 koron w handlu księgarskim i nadającą się doskonale na prezent gwiazdkowy.

Na premie dla rocznych prenumeratorów prenumeratę do wyboru następujące powiaty:

Kazimierz Giliński, „Książki Anna”. Powieść z pierwszej połowy XVIII wieku. Warszawa, Gebethner i Wolff 1911.

Gabryela Zapolska, „Śmierć Felicjana Dulskiego”. Warszawa, Gebethner i Wolff 1911.

Otonowska, „Z bóje i łaski”. Warszawa, Gebethner i Wolff 1911.

Eugeniusz Zmijewski, „Serdusko”. Dzieje polskie. Warszawa, Gebethner i Wolff 1911.

P. Żorani, „Grunwaldski bóg”, wielka powieść historyczna. Lwów, Nakładem „Naszego kraju”.

Ludwik Szczepański, „Król Powietrza”. Powieść z najbliższej przyszłości. Warszawa, Gebethner i Wolff 1910 (z kolorową okładką).

Ludwik Szczepański, „Przewrót”. Powieść z najbliższej przyszłości. Warszawa, Gebethner i Wolff 1911.

Abonenci półroczni otrzymają bezpłatnie Kalendarz Wojnara. (Na przysyłkę na prow. należy dołączyć 35 hal.).

Prosimy odnowić prenumeratę, która wszędzie już wraz z dostawą do domu wynosi 1 K 50 hal. miesięcznie

Ludowy parlament pracuje.

Ludowa Izba posłów wzięła się do pracy, myśląc naradzić nie tylko o „koniecznościach państwowych”, ale o koniecznościach ludowych. Od kilku dni toczy się w Izbie dyskusja w sprawie walki z drożyzną. Pierwszym klubowym rezultatem aktywności demokratycznej Izby posłów stało się uchwalenie ustawy o poprawie stosunków mieszkaniowych, przewidującej w tym parlamencie stworzenie ustawy, prawdziwie społecznej, której błogosławione skutki są 3—4 lat dawać się już odczuć ludności miast.

Następnie Izba posłów uchwaliła szereg rezolucji, wyrażających rząd do podjęcia wielkich robót publicznych i do wypracowania kilku społecznie ważnych obywateli. Oczywiście od uchwalenia rezolucji do ich wykonania — droga daleka. Rząd może nie zastanawiać się do polowań Izby, motywując swój opór brakiem sił finansowych — a niepewne i niewykonane skutki w Izbie utrudniają jej wyrażanie odpowiedniego nacisku na rząd. Z rezolucji, onegdaj uchwalonych, natychmiastowego skutku i polityki społecznej się nie należy. Niemniej są one dowodem, że parlament ludowy ma świadomość konieczności ludowych. Trzeba, aby i kolej rząd zrozumiał te potrzeby i okazał dobrą wolę do działania nie tylko wyłącznie w kierunku postulatów wojskowych, ale i ludowych.

Wreszcie przedmiotem obrad Izby jest nader doniosła kwestia importu miasa argentyńskiego. Rząd utrządził godzi się na import dwudziestu milionów kilogramów tego mięsa; co przynajmniej w drobnej mierze mogłoby zaradzić brakowi mięsa na targach i zapobiedz ciągłym wywozom. Ale rząd węgierski protestuje przeciw dowowi w tej kwestii — i sprawa przesłała się do sądu.

skomplikowała. Byłoby to jednak niecelownym skandalem, gdyby niezasadziły protest węgierskiego rządu i intrzygi wielkich niemieckich agraryzatorów i bodowców miały wywrzeć wpływ decydujący. Izba posłów nie może dopuścić do tego skandalu.

Jak zaznaczyliśmy powyżej, ustawa o opiece mieszkaniowej ma nader doniosłe znaczenie społeczne, daje bowiem możność zmiękczenia, oraz stawa się przyczyną i spłókną rozwinięcia szerokiej działalności w kierunku zwalczania drożyzny mieszkaniowej. Zasadą tej ustawy (która wyszła z inicjatywy posła dra Adolfa Grossa) są pokrótce następujące:

Ustawa tworzy specjalny, państwowy fundusz mieszkaniowy, który aż do roku 1921 wynosił będzie 35 milionów koron. Fundusz ten służyć ma jako podstawę gwarancji za udzielanie przez gminy i spółki budowlane pożyczek hipotecnych na budowę takich mieszkań: (Do tej pory bowiem można było w bankach pożyczki na budowę słać do wysokości 40 procent wartości danej realności; obecnie dzięki gwarancji funduszu mieszkaniowego, będzie można uzyskać nawet 50 procent — czyli że sółka budowlana, mając dwadzieścia tysięcy koron własnej gotówki będzie mogła wynajmować dom za sto tysięcy koron).

Bliższe postanowienia co do warunków udzielania pożyczek oraz wykonywania nadzoru nad budową określa specjalny statut.

Z funduszu mieszkaniowego będą mogły korzystać tylko ciała publiczne (gminy, powiaty i t. p.), lub stowarzyszenia budowlane, mające charakter użyteczności publicznej, które rozdzielają najwyżej 5 proc. dywidendy. Chodzi wyłącznie o domy z małym i średnim rodzajem (wymiar powierzchni max.

Osobliwa ceremonia seklarska. (Patrz „Ze świata”).

słania nie może przekroczyć 80 metrów kwadrat), o domy noclegowe etc.

Domu to muszą odpowiadać przepisanie bezpieczeństwa, oraz czynić zażądać wymogu zdrowych i takich mieszkań ludowych.

Gwarancja, udzielana przez fundusz mieszkaniowy za pożyczki (na drogim miejscu hipoteki) może dotyczyć kapitału ośmiu razy większego od samego funduszu mieszkaniowego, a zatem dochodzącego do 200 milionów koron w ciągu dziesięciu lat. A zatem co roku fundusz mieszkaniowy może dysponować rocznie przesłanną kwotą 20 milionów koron na takie kredyty budowlane.

Otwiera się więc szerokie pole dla wszelkiego rodzaju instytucji stowarzyszeń, które za cel mają walkę z drożyzną mieszkań.

Gminy miasteczka, mające w swym posiadaniu plac budowlany mogą przy pomocy funduszu mieszkaniowego rozwiązać własną akcję. Ludność

trapiąca brakiem mieszkaniowym, ma tę ustawę wspaniałą praktyczną drogą, której tę drożyznę skutecznie można zwalczać, powinny więc postawić wadę do stowarzyszenia budowlane.

Objadnijmy jeszcze raz działanie tej ustawy praktycznym przykładem. Jest dalsze na tę, stowarzyszenie budowlane, które chce budować domy za 100 000 koron, a ma tylko 10 000 własnego kapitału. Ośmiu stowarzyszczeń to zgłasza się do banku lub kasy oszczędności i nadszła na niski procent amortyzacyjną pożyczkę w kwocie 50 000 koron na pierwszą hipotekę nowego domu. Następnie są gwarancja funduszu mieszkaniowego stowarzyszenie będzie mogło osiągnąć również na niski procent dalszą pożyczkę amortyzacyjną pożyczkę na drugą hipotekę domu w kwocie 40 000 k., czyli będzie mogło pokryć sobie razem 90 000 k. — I już jest kłopot

PANI JANINA.

Powieść przez Guy de Maupassant.

(Ciąg dalszy).

Głowa podnosiła się i pochylała za każdym oddechem, policzki się wydymały, podczas gdy z na pół otwartych ust wydobywały się głośne chrapanie. Mąż nachylił się ku niej i w skrzyżowanie na obłybrim brzuchu ręce wetknął jej delikatnie niewielki, skrópany pugilares.

Odtknięcie to zbudziło ją; spojrzała na pugilares błędny wzrokiem, z tem omdleniem przedranego snu. Pugilares wypadł jej z rąk i otworzył się. Złoto i banknoty rozsypany się po kocie. Rozbudziła się zupełnie. Janina buchnęła kaskadą wesołego śmiechu.

Baron pozbierał pieniądze, złożył je na kolanach żony i rzekł:

— Masz, moja droga, to wszystko, co mi zostało z firmy Eliot. Sprzedam ją, abyś odnowić Peuples, gdzie teraz często będziemy przemierzali.

Przeliczyła sześć tysięcy czterysta franków i schowała je spokojnie do kieszeni.

Była to już dziewiąta ferma sprzedana z trzydziestu, które im zostawili rodzice. Mieli jednak jeszcze około dwudziestu tysięcy franków dochodu z dóbr, które dobrze administrowane, mogły łatwo dać rocznie trzydziście tysięcy.

Przy skromnym życiu, jakie prowadzili, dochód ten byłby wystarczający, gdyby nie było w domu bezdennej dziury, zawsze otwartej — doborci, która wysysała pieniądze w ich rękach, jak stołce wysysa bagna. Płynęło to, podziwiał się gdzieś, aniż, jako? Jak Nikt nie o tem nie wiedział. Co chwila chwila z nich mówiło: „Nie wiem, jak się to stało, wydamy dziś sto franków, nie kupiwszy nic większego”.

Ta łatwość rozdawania była zresztą wielkim szczęściem ich życia; zgadzali się na tym punkcie w cudowny i wzruszający sposób.

— Czy ładny teraz mój zamek? — zapytała Janina.

— Zobaczysz, córuś — wesoło odpowiedział baron.

Zwolna zmniejszała się gwałtowność uległy, potem, był to już tylko pewien rodzaj mgły, delikatny pył unoszący się deszczu. Sklepienie chmur zdawało się podnosić, bieleć; i naraz, przez otwór, którego nie widzieli się jeszcze, długi, skośny promień słońca padł na łóżko.

W miarę przedzierań się chmur, ukazywało się niebieskie tło firmamentu; otwór się zwiększał, jak w wielonoce, który się rozdziela i piękne, czyste, głębokie lasurze niebo rozpostarło się w końcu nad światem.

Przeszedł łagodny, święty powiew, jakby radnie wstąpienie ziemi; i, kiedy przejeżdżano wzdłuż ogrodów i łąk, stychać było czasem wesoły świergot ptactwa, które sobie پیدا suszyło.

Zapadł wieczór. Wszyscy spali teraz w powozie, z wyjątkiem Janiny. Dwa razy zatrzymywano się w oberżach, żeby koniom pozwolić wytchnąć i dać im trochę owsa i wody.

Słońce zaszło; zdwojony dzwonił w dali. W jakiejś wiosce zapalano latarnie; niebo zaskrzykiwało się rójem gwiazd. Tu i owdzie ukazywały się oświetlone domy, przebiegające ciemności małymi ognikami;

i naraz, z poca sena, na wzgórzu wysunął się czerwoną, ogromną i jakby zaspany księżyc.

Było tak ciepło, że szyby postawione na szpaczce. Janina, wyczerpana marzeniami, nasycona szczęśliwymi rojeniami, wyczołowała teraz. Niektóre, drętwiejąc ze zbyt długiego siedzenia w jednej pozycji, otwierała oczy; i wyglądała wówczas przez okno, patrzyła na zarysujące się wyraźnie w jasną noc drzewa jakiejś fermy, albo na krowy leżące tu i owdzie w polu i podnoszące głowę. Potem, szukała nowej pozycji, próbowała przypomnieć sobie jakiś sen, przetrząsnąć, nie ciągnąć turkot powon; wypłniał jej uszy, męczył myśli; zamykała oczy, znów czując znużenie umysłu i ciała.

Powód się zatrzymał. Służba męska i żeńska stała przed drzwiczkami z latarniami w ręku. Przyjechano. Janina, zbudzona nagie, zerwała się przedko. Ojciec i Rozalia, poprzedzeni przez jednego z ludzi ze światłem, nieśli prawie baronową, odmieńającą, ięzącą rozpaczliwie i powtarzającą nieustannie słabym, zamierzającym głosem: „Ach! mój Boże! moje biedne dzieci!” Nie chciała nic pić, nie jeść, połykała się i zaraz zasnęła. (C. d. n.).

BAZAR KRAJOWY

Peleryny zakopiańskie, Serdaki na futrze, Serdaki i guńki sukienne,

Kraków, Rynek 20

Wielki wybór w wielkim wyborze o najpiękniejszych wzorach.

TOREBKI damskie ręczne skórkowe, najnowsze wzory i fasony w wielkim wyborze. Sztuka od K. 5. KUFRY, WALIZY, TORBY, NECESSERY, PORTMONETKI. SZCZOTKI różnego rodzaju, GRZEBIENIE do czesania i upięcia fryzur, LUSTRA. PERFUMY i PUDRY francuskie, MYDŁA, oryg. WODA KOŁONSKA, gliceryna ang. w tubach, MODNE szpilki do kapeluszy agrałki i broszki, naszyjniki łańcuszkowe, z perełek i aksamitne ozdobne, poleca **ANASTAZY FRONCZ** Kraków, ul. Floryańska L. 17.

du w „Collegium medicum” o godz. 9 rano serdecznie odczyt.

Do jublatu przemówił pierwszy prof. Beck, imieniem zakładu fizyol. uniw. lwowskiego; następnie przemówił dziekan prof. Klecki, rektor prof. Witkowski słuchacz ilgo roku medycyny Z. Przybylski.

Prof. Rencki wręczył dyplom członka Tow. lekarskiego we Lwowie.

W imieniu Tow. nauk. warsz. wręczył dyplom honorowy prof. Kryński.

Prof. Bujiw ofiarował specjalny numer warsz. „Zdrowia”. Imieniem lekarzy poznańskich przemówił dr. Łazarewicz. Wreszcie imieniem Związku lekarzy prof. Ciechanowski złożył życzenia.

Jublat wzruszony dziesięć minut zebrał w go-racem przemówieniu.

O godz. 9 wieczór odbędzie się urocz. na cześć prof. Cybulskiego w Tow. lekarskim.

Z sali sądowej.

„Komitet pięciu” i wyrok śmierci na szpiega w Krakowie.

Dzisiaj w południe rozpoczęła się przed zwyczajnym trybunałem rozprawa przeciw Wacławowi Rudziewiczowi, lat 25, urodzonemu w Małogoszczu (gub. radomska) przeciw Mieczysławowi Wojtąskiewiczowi, lat 27, urodzonemu w Sądoci-cha (gub. kielecka). — Trybunałowi przewodniczy r. sądu kraj. wyższego W. Jasiewicz, oskarża prok. dr. Wajda, obwinionych broni adw. dr. Rowiński. Akt oskarżenia zarzuca obom podstępny zbrodnic gwałt publiczny i występki organizowania tajnych stowarzyszeń w Galicyi.

Mieczysław Wojtąskiewicz.

Na ślad działalności obwinionych naprowadziła rewizja, dokonana w ich mieszkaniach po morderstwie, dokonanej na osobie Stanisława Rybaka. — W mieszkaniu Rudziewicza znaleziono 48 litografowanych egzemplarzy ustawy dla „Komitetu okręgowego Związku rewolucjonistów polskich” i 47 litografowanych egzemplarzy „Ustawy organizacji rewolucjonistów polskich”.

Rewizja zaś przeprowadzona w mieszkaniu Wojtąskiewicza wykryła istnienie w Krakowie drugiego tajnego stowarzyszenia, do którego należeli obaj obwinieni. Znaleziono mianowicie ustawę organizacyjną, protokoły posiedzeń i komunikaty „Frakcji niepodległościowej” narodowego Związku robotniczego na zachód austriacki, organizacji tajnej, konspiracyjnej. — Organizatorzy utworzyli komitet tymczasowy, t. zw. centralny, który był szczególną władzą i nadawał kierunek działalności politycznej stowarzyszenia. Niższą organizacją był wydział wykonawczy, mający spełniać zlecenia komitetu centralnego, wreszcie najniższą szczebel organizacyjny: komitet okręgowy, zajmował się sprawami miejscowymi. — Dochodząca śledztwa stwierdziła, że odbywano posiedzenia, zastanawiano się nad zakresem działalności stowarzyszenia i rozdzielano urzędy we wszystkich trzech szczeblach organizacji.

„Komitet pięciu” tego stowarzyszenia wydał wyrok śmierci na Jana Kopczyńskiego, używając

tego pseudonimu „Saryusz”. uznał go bowiem jako szpiega-prowokatora. Kopczyński działał wówczas na terenie galicyjskim i zbierał materiały do wydania 3 nr. organu partyjnego p. t. „Walka”. „Komitet centralny” wyrok zatwierdził: w obradach tego komitetu brali udział obaj obwinieni.

Po odczytaniu aktu oskarżenia rozpoczęło się przesłuchiwanie obwinionych.

Oskarżony Wojtąskiewicz robi wrażenie szczerze otwartego, opowiada bardzo cicho i chaotycznie, wobec czego przewodniczący zadaje mu prawie po każdym zdaniu nowe pytanie. Oskarżony podał, że polityką zajmował się jeszcze w szkole i bardzo wczesnie wstąpił do „Nar. Związku Rob.”, gdzie poznał Kopczyńskiego, który później redagował „Walkę”. Kopczyńskiego aresztowano wraz z innymi, ale wnet wypuszczono go na wolność za małą hardo kausy, co zwróciło uwagę. Wtedy zaczęto mówić, że K. denuncjował w śledztwie. W lutym b. r. wyjechał do Krakowa i tu spotkałszy oskarżonego, który w tym samym miesiącu przyjechał również, zdziwił się bardzo. Różne organizacje w Królestwie zebrały dowody, że Kopczyński jest szpiegiem i wtedy poczęło się od niego odsuwać.

Następnie przynależał się oskarżony, że należał do tymczasowego Komitetu Związku „Frakcji niepodległościowej”, który zawarł się w Krakowie d. 17 kwietnia b. r. Komitet ten rozpatrywał sprawę Kopczyńskiego i doszedł do przekonania, że K. był szpiegiem. Postanowiono oddać go pod sąd „Komitetu pięciu”, który ma siedzibę w Królestwie. Członkowie jego przyjechali do Krakowa i tu odbyli obrady w sprawie Kopczyńskiego, poczem komitet tymczasowy wydał drukami komunikat z wyrokiem śmierci na Kop. — komunikat miał być tylko ostrzeżeniem przed szpiegiem. Wyrok na Kopczyńskiego ogłoszono „wydział centralny” w Królestwie. Oskarżony przyznał się, że komunikat ten rozsyłał do dzienników warszawskich.

Odnosnie do zawiązania komitetu przewodn. odczytał szereg listów oskarżonego i protokoły z posiedzeń komitetu, z których wynika, że w Galicyi miał być zorganizowany Związek rewolucjonistów polskich, podzielony na dwa okręgi: krakowski i lwowski, komitet postanowił także rozpocząć organizację wśród młodzieży szkół średnich.

Dalszy przebieg rozprawy podamy jutro.

Kolo polskie a kanały.

Wiedeń. Kolo polskie wczoraj kontynuowało dyskusję nad kanałami. P. Stapiński oświadczył, że trzeba się liczyć z sytuacją w Austrii i że odpowiedzialność za rezultaty taktyki proponowanej przez Kłosowskiego ludowy nie przejmuje.

Skarbek wywołał do wyłączenia konsekwencji z postępowania radu: Kolo musi iść przeciwko Stapińskiemu, że dotychczas taktyka Stapińskiego nie okazała się skuteczną.

Pos. Kollacher podniósł, że kto jest przekonany, iż kanały są ekonomicznie ważne i doniosłe dla kraju, nie może mówić o rekompensacie. Wiemy, że zbudowanie kanałów utworzy nowe warunki gospodarcze bardzo korzystne. Możliwość sporów sądów, że kanały są już pogrzebane. Ale w Austrii tak pesymistycznie zapatrywać się nie należy, bo jeżeli się tu na przykład to, co wydaje się najbardziej nieprawdopodobne.

Minister Duleba broni ministra Bilbńskiego i składa winę na poprzednie rządy i na tę p. w.

Ks. Pastor proponuje ostrożność; należy obciążyć przy ustawie, ale — nie samych sobie drogi do zmiany stanowiska.

P. Stapiński podniósł, że dotychczas taktyka Stapińskiego nie okazała się skuteczną. W Austrii, zarzucając mu, że sędzią sprawę kanałów, twierdził, że w większości Kolo krył dla Bilb, skłaniając go do sprawy odpowiedzialności. Zarzucał

dr. Bilbowskiemu, że osobiście na posiedzeniu Kolo nie przybył i skłaniając tym Kolo.

Na tem posiedzenie zamknęto. Dalszy ciąg, a zapewne i koniec dyskusji nastąpi w czwartek. Prawdomożność zwyciężyła zdanie komitetu parlamentarnego, aby na razie ze względu na sytuację parlamentarną nie powziąć żadnej zdecydowanej uchwały i sprawę przesuwać odtąd. W tym celu zredagowany zostanie zapewne komunikat wyrażający stanowisko Kolo w sprawie kanałowej i stwierdzający, że Kolo polskie obstaje przy wykonaniu ustawy kanałowej i że nie uważa sprawy za skończoną.

Z Rady państwa.

Wiedeń. Izba posłów obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad wnioskami komitetu drożynianego w sprawie importu mięsa argentyńskiego.

Pos. Pantz (agrarjusz, ale przeciwnik Hohenbulla) wyraził za posłami Okuniewicz, Hohenbulla, Wawil i posłami 3 rozdzielnie: 1) w sprawie znacznego zmniejszenia taryf dla paszy; 2) w sprawie popierania krajowej hodowli bydła przez odpowiednie przyznawanie premij za jakość hodowli; 3) w sprawie rozpoczęcia rokowań z Węgrami w celu zmniejszenia cel na paszę, specjalnie na kukurduzę. Następnie pos. Steiner oświadczył, że zastępcy państwa muszą obstawać, aby ilość mięsa, jaka ma być importowana, została wzięta pod uwagę odnośnie do rozporządzenia, nie zaś prywatnym spekulantom czy też stowarzyszeniom konsumcyjnym.

Pos. Dawid polemizując z wywodami Ks. Auerpergera, zarzuca, że rolnictwo dziś wogóle mało zajmuje się chowem bydła, ponieważ to nie pociąga. Tylko otwarcie wszystkich granic i nieograniczenie importu mięsa mogą zaradzić drożyznie.

Minister Welsschneider oświadczył, że to do importu mięsa potocznie mówi się w radzie austriackiej z rządem węgierskim jest konieczne. Austriacka Rada ministrów zasadniczo nie bawiła się zezwoleniem na import 10.000 ton. — W tym też kierunku kierownik ministerstwa rolnictwa i mowca prowadził z Budapesztu rokowania pisemne i ustne i faktem jest, że austriackie ministerstwo rolnictwa uściśliło zezwolenia na import 10.000 ton aż do końca kwietnia b. r. — Wobec tego węgierskie rządy są pewne. Bez antycypacyjnych wiadomości z Budapesztu minister musi przypuszczać, że mowa węgierskiego ministra handlu została podana przez dzienniki błędnie albo wskutek nieporozumienia, albo wskutek niedokładności. Sprawa powinna się wyjaśnić już w najbliższych dniach.

Pos. Kramarski polemizując z ks. Auerpergerem i oświadczył, że walka z drożyzną jest kwestją całego stanu i przedległ, że przyznałby ona katastrofalnie rozmiary i jest też przyczyną stanu finansowego państwa. Koniecznym jest rozważenie kwestyj dodatków drożynianym dla uregulowania i usług państwowych, jeżeli nie są pogięte się drożyznie. — Mowa wakatnie na przykładzie skutki, jakie drożyzna wywiera także na przemysł.

Posł. Morawcewski (socyal), wywołał, że z powodu drożyzny chłopcy także chłop galicyjski. Import mięsa nie wyrządziłby chłopom galicyjskim żadnej szkody. W austriackiej Izbie posłów agrarjusz nie zastępcą interesów małych właścicieli ziemskich.

Chłop galicyjski nie potrzebuje ani cel ani zakazu importu zboża lub bydła zagra, tylko więcej ziemi. Z powodu braku ziemi chłop galicyjski masami emigruje i sprawa emigracji zasługuje na większą uwagę. Polemizując ze stanowiskiem p. Stapińskiego, stwierdza, że wyborcy p. Stapińskiego, którzy emigrują do miast i w

Drohocyu pracują przy przemysle naftowym, są raczej interesowani w takich środkach żywności, a p. Stapiński stoi na czole tyś pałów polskich, którzy chcą mięso podróżyć. W końcu mowa nazywał okazy agrarjuszem szewcikiem.

Następne posiedzenie odbędzie się we czwartek.

Telegramy „Nowin”.

Rząd węgierski przeciwko importowi mięsa argentyńskiego. Minister węg. Hieronimi oświadczył w Sejmie, że rząd węgierski wniesie u radu austriackiego protest z powodu zezwolenia na import mięsa argentyńskiego bez zgody Węgier. Rząd węgierski zgodziłby się tylko na import 2000 ton, ale nie 10.000 ton.

Sprawa importu mięsa argentyńskiego przez oświadczenie radu węgierskiego bardzo się skomplikowała. W Wiedniu silny prąd objawia się przeciw rządowi z powodu, iż zamierza, iż jest w tej sprawie z rządem węgierskim swobodny. Długo stało się nie pewnym, czy rząd austriacki jest w możności zobowiązać się do jakiegokolwiek importu mięsa.

NADESZŁANE.

za którą redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

Księgarnia GEBETNERA i WOLFFA w Krakowie

poleca następujące nowości sezonu księgarskiego: Ludwik Szczepański „Przewrót” fantastyczna powieść z najbliższej przyszłości (z okładką kolorową Kambożskiego). Powieść ta jest dalszym ciągiem powieści „Król powiatu” tegoż autora i obrazuje oblężenie Krakowa podczas przyszłej europejskiej wojny. — Cena 2 kor. 60 h. (Nadaje się na podarek gwiazdkowy).

Major Driant „Balonem do bieżąca północnego”, powieść fantastyczna. (Z okładką kolorową). (Nadaje się na podarek gwiazdkowy).

M. Prévost „Panna Kazia”, powieść współczesna. Spółczył W. O. — Cena 2 kor. 60 h.

Czytelnicy „Nowin” mogą te powieści nabywać za pośrednictwem administracji „Nowin”. Na koszt reklam. przesłanki i należy do ceny książki dołączyć 35 h.

Leżnica chirurgiczna. Zakład ortopedyczny. Zakład Rentgenowski. Radium. Leżnica gorącym powietrzem.

Dra Artura Frommmera

Kraków, ul. św. Tomasza, L. 18, i p. Telefon Nr. 81 (róg ul. Floryjańskiej).

Godzinny przyjazd: od 10—18 przedp. i od 8—5 popołudniu.

Kto potrzebuje obowią, niechaj się przekon.

WOJCIECH KAPERA

w Krakowie, ul. Sławkowska 24

(z dom. X. Krasnowski).

odznaczony najwyższą nagrodą na wystawie w Paryżu 1904 r.

wykonanie i na składzie

Obuwie męskie, damskie i dziecięce

z najlepszym materiałem, 1899

według fasonów francuskich i angielskich.

ledwie przed godziną poznała, do ciebie, sądcą, że się modlą do Boga.

— O moja obowią! — szeptał Renaud drżący.

— Nazajutro rano sędzi jak zwykle na mszę św., starając się zapomnieć o tobie. Lecz zamiast iść do kościoła St. Germain, skierowałam bezwiednie kroki ku wybrzeżu Sekwany i spotkałam cię tutaj pod topolami. Odtąd, każdego ranka, w godzinach nabożeństwa przychodzi do ciebie, ukochany, boś odtąd ty moim kościołem.

Renaud zamysłowił słuchając się spuszczać głowę.

— Tak — szeptał — chcę, byś moja była a twojej własnej woli. Czekam jeszcze...

— Jutro, Renaud, jutro dowiesz się, kogo masz prosić o nasze ślubowanie.

Najmłodsza radość bije z całej istoty miłośnika.

Powstał, chwycił rękę, zgrzeszył się oczami, a drżącą ręką szeptał:

— Jutro! Oh, gdyby to już było jutro!...

Nagle z kochał placem de Grève dochodziła głucha odgłosy i szmery, jakie zwykle słyszący w lecie zbliżający się burzę.

(O. d. n.)

CZARODZIEJ.

Wielki romans dramatyczny

przez

Michała Leasaca.

(Ciąg dalszy).

„Usinechałem cię!... A teraz muszę spieszyć do ciebie, przyjaciela, mistrza i boga mego na ziemi. Ty wiesz, że o ciebie muszę uciekać i uchronić się do Montpellier, oskarżony o zbrodnię i na sto skazany przez przesładowcę swego Croixmaria...”

— Croixmaria! — jęknęła dziewczyna i zbladła nagłe.

Młodzieniec poruszył się gwałtownie, lecz przeko się uspokoił i mówił dalej:

— Moja biedna, stara matka nalega; bym jechał i dziwi się, że swiekram O, bo ona nie wie, że ciebie spotkałem!

Renaud, mój najdroższy! Jutro dowiesz się wszystkiego, co chcesz wiedzieć o mnie. Długo jeszcze postanowiam się zapytać o radę powie

kubietę, która zapewne mnie wesprze i uciży obawę...

— Kobiet! — myśli Renaud. — Pewno jej matka. Tak. Kto mógłby jej radzić, jeśli nie matka? Ach, jakbym chciał poznać jej matkę i podziękować na kolana powiedzieć...

— Paniemko, paniemko! — nalega towarzysząca dama — już wielki czas!

Ala Marya nie słyszy. Przez chwilę pograżona w zadumę, potem, podniecając na młodzieńca jasne oczy, z beznadziejną tkliwością mówi:

— Renaud ukochany, Kocham cię za to, że uścisnął. Ty wszystko umiesz, ty możesz wszystko, gdybyś tylko chciał. A jednak dozwolonaś poddać się próbie, zgodziłeś się, bym pozostała ci nieznana. Lecz jutro tutaj pod temi topolami wyznaj ci narzeczenie, dlaczego wahałaś się powiedzieć ci, kim jestem. Zresztą o co ci chodzi najdroższy? Imię moje Marya i ty mnie kochasz.

Twe imię Renaud i ja cię uwielbiam. Mogę to powtórzyć wobec całego Paryża. Kiedyś pomyślałem, że jeszcze przed miesiącem nie znałem cię, kiedy pomyślałem o tej tajemniczej i potężnej sile, która

w jednej chwili napłeniła serce moje tak ogromną miłością, zdaje mi się, że to wszystko sen!...

I nerwowo ucinając rękę tego, który nazywał się lub tylko nazywał się Renaud.

— To było dziwne — mówiła marzącym głosem — to przebiegił ludzkie wyobrażenie. Szłam nikt... nagle przedstawił mi się deszcz srebrzysty, tego nigdy nie zapomnę... Mimowolnie odwróciłam się i wtedy ujrzałam ciebie. I zrozumiałam, że ten deszcz w całej mojej istocie stworzył się od twoim wzrokiem i żeś na mnie wywarł wpływ magiczny...

— Magiczny? — zadziła młodzieniec.

— Nie znajduję nań tutej nazwy. Wtedy tyś się zbliżył do mnie i rzekł: „Bądź spokojna, kościół cię wspania wole, swojej nie narucam. Zakazuje sobie nawet iść za tobą. Za chwilę wiecieś nie będe, gdyż jesteś. Nie wiem, kim jesteś. Ale jeśli mi pokochasz, przyjdź mi to wyznać pod topolą na placu de Grève”.

I odnieść nie odwróciwszy głowy. Kiedyś wróciła do domu, płakałam, rzucałam się na kolana i goręco zwracałam się do ciebie, modliłam do ciebie, któremu

ZABAWKI, LALKI, GRY I TOWARZYSKIE i t. d.

w wielkim wyborze i po niskich cenach

C. SZCZEPAŃSKI

Zlecenia pocztowo odwrotnic. :: 2 Kraków, GRODZKA 2 :: W niedziele i święta zamkniję.

東漢書
後漢書
三國志
晉書
宋書
南齊書
梁書
陳書
魏書
北齊書
周書
隋書
唐書
五代史
宋史
元史
明史
清史